

صحبت کردن با اطفال تان در مورد اسلام‌هراسی (Islamophobia) و خشونت مبتنی بر تنفر (Hate-Based Violence)

اسلام‌هراسی و تعصب مبتنی بر دین، موجب بسا پیامدهای دردآور شده و میتواند منتج به خشونت مبتنی بر نفرت علیه مسلمانان شود (مثلاً، انجام حملات تروریستی در مسجد). هنگامی که اطفال یا جوانان مسلمان احتمال وقوع یک رویداد مبتنی بر انگیزه تنفر را بر علیه خود یا اعضای جامعه‌شان پیش‌بینی می‌نمایند یا پس از وقوع این چنین رویداد، ممکن است اضطراب، ترس، نگرانی، آشفتگی و خشم را تجربه نمایند. برخی‌ها ممکن است به مشکل بتوانند درک کنند که چه اتفاقی رخ داده است و از اینکه خود آنها یا کسانی را که دوست دارند مورد هدف قرار خواهند گرفت احساس ناامیدی و بیچارگی نمایند.

اسلام‌هراسی عبارت از ترس، تنفر یا تعصب بی‌اساس علیه اسلام و مسلمانان است. عوامل زیاد به شمول موارد ذیل میتواند موجب افزایش اسلام‌هراسی در جامعه شود:

- هرگاه فردی که به وی برچسب "مسلمان" زده شده است عمل خشونت‌آمیزی را مرتکب می‌شود، دیگران ممکن است تمامی مسلمانان را متهم نمایند یا پرخاشگری و خشونت را به آنها ارتباط دهند؛
- زمانی که یک خشونت یا عمل تروریستی علیه اجتماع‌های مسلمانان انجام می‌شود، سایر مسلمانان ممکن است از اینکه در آینده اعضای اجتماع یا مکان عبادت (مساجد) آنها مورد هدف قرار گیرد احساس نگرانی و ترس نمایند؛
- اسلام‌هراسی و لفاظی‌های ضد مسلمانان ممکن در زمان جنگ‌ها و دوره‌های مبارزات انتخاباتی افزایش یابد.

درک شرایطی که میتواند ترس از اسلام‌هراسی و خشونت مبتنی بر تنفر را افزایش دهد، میتواند به اطفال کمک کند تا با عکس‌العمل‌های خود مقابله نمایند. حضور و حمایت بزرگسالان مورد اعتماد و آگاه و همقطاران دلسوز، میتواند به اطفال کمک کند تا آنها به احساسات و عکس‌العمل‌های خود غلبه نمایند. بزرگسالان حمایت‌گر همچنین میتوانند یک سپر خوبی علیه پیامدهای منفی باشند.

برای کمک به اطفال، این نظریات و اقدامات را در نظر داشته باشید:

به عکس‌العمل‌های خود توجه داشته باشید:

اطفال شما به دقت شما را تماشا میکنند و خلق و خوی خود را از شما میگیرند. اگر والدین آرام و امیدوار باشند، اطفال نیز آرامتر خواهند بود. آیات زیادی در قرآن کریم و بسا مثال‌های در احادیث محمد رسول الله (ص) در مورد صبر و مدیریت مثبت عکس‌العمل‌ها، زمانی که اتفاقی بدی رخ می‌دهد، وجود دارد. به عنوان مثال، سوره الشرح می‌گوید، "پس بهرآستی با هر دشواری آسانی است" ("فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا"). (94:5)

به دنبال حمایتی باشید که خود نیاز دارید:

قبل از اینکه با اطفال صحبت نمایید، ابتدا مدت زمانی را با خود سپری نموده و مطمئن شوید که هنگام صحبت روی این مسائل، خودتان احساس آرامش دارید. اگر احساس خشم دارید، با سایر بزرگسالان ارتباط برقرار نمایید تا برای مقابله با عکس‌العمل‌های خودتان شما را کمک نمایند. خشونت مبتنی بر تنفر بر علیه مسلمانان میتواند باعث افکار درآوری شود، مانند "ما همیشه توسط غیرمسلمانان مورد هدف قرار خواهیم گرفت". یا "هیچ کسی در واقع به رنج مسلمانان اهمیت نمیدهد". شنیدن این افکار، اصلاً برای اطفال مفید واقع نمی‌شود. اگر شما با افکار درآورد دست و پنجه نرم میکنید، تلاش نمایید تا حمایت بیشتر بدست آورید. نهادهای اسلامی (مساجد، مکتب، ادارات اجتماعی) اغلب از گروه‌های حمایتی مالی نموده و اجتماعات تمامی مذاهب را در جریان و پس از یک بحران بسیج می‌کند، از اینرو برای دانستن اینکه چه چیزهای در دسترس است تا شما با استفاده از آن بتوانید احساس واقعی خود را بگونه‌ای که برای اطفال مفید واقع شود با آنها در میان بگذارید، با نهاد محلی خود مشوره نمایید.

با آنها در مورد رویداد صحبت کنید:

شما ممکن هراس داشته باشید که صحبت در مورد اسلام‌هراسی و خشونت مبتنی بر تنفر، ممکن است باعث ترس یا منزوی شدن طفل تان شود. شما ممکن است بخواهید از آنها در مقابل این رویداد ها محافظت نمایید. با وجود این، صحبت کردن با طفل تان به آنها این مفهوم را می‌رساند که در زمان‌های دشوار شما با آنها هستید. با طفل تان هر زمان که آنها سوال دارند، صحبت نمایید.

شما همچنین ممکن فکر کنید که اطفال کوچکتر تان از تبعیض یا حادثات مبتنی بر تنفر آگاهی نداشته باشند. با این حال، بیشتر اطفال از طریق تلویزیون، رادیو و شبکه‌های اجتماعی و همچنین از طریق برادر/خواهران بزرگتر، دوستان در مکتب یا محله، از چنین حادثات آگاه می‌شوند. اطفال همچنین ممکن است برای اولین بار دریابند که یک شخص مسلمانان را بخاطر دین‌شان مورد هدف قرار می‌دهد. صحبت نکردن در مورد این موضوعات، باعث می‌شود تا این چنین حادثات حتی بیشتر خارج از کنترل و تهدیدآمیز به نظر برسند.

صحبت کردن با طفل تان به آنها این پیام را می‌رساند که شما با آنها هستید و میتوانید به این موضوعات رسیدگی کنید. همیشه با آنها صادق بوده و با در نظر داشت سن و مرحله رشد آنها معلومات را به کلماتی ارایه کنید که برای آنها قابل درک است. به عنوان والدین یا مراقبت کننده، رسیدگی فعال به ترس‌های اطفال، بجای نادیده گرفتن مشکلات و امید به اینکه این مشکلات رفع خواهند شد، موثریت بیشتری دارد.

به اطفال تان گوش دهید

از اطفال تان بپرسید که در مورد یک حادثه چه چیزی آموخته اند. به نظر آنها (اطفال تان) چه چیزی اتفاق افتاد؟ بگذارید آنها به کلمات خود بیان کنند. به سوالهای آنها پاسخ دهید. از قبل فرض نکنید که شما میدانید آنها چه احساسی دارند یا اینکه آنها چه سوالهای خواهند داشت. معلومات نادرستی که آنها دارند را به آرامی تصحیح کنید. به عنوان مثال، طفلی یک حادثه تیرباران را در تلویزیون می‌بیند و تصور میکند که این حادثه در نزدیکی محل زندگی وی رخ داده است. آسان‌ترین راهی که میتوانید این صحبت را داشته باشید، ممکن است در جریان یک فعالیت باشد، مثلاً هنگام نقاشی یا هنگام رفتن به قدم زدن.

به اطفالی که احساس غمگینی، ترس، نگرانی، خشم یا آشفتگی دارند، احساس آرامش بدهید. به آنها بگویید که داشتن این چنین احساس مشکلی ندارد و اینکه بسیاری مردم ممکن است اینگونه احساس داشته باشند. صبور باشید، چون این نگرانی ها ممکن است برای یک مدت طولانی ادامه یابد. حضرت محمد رسول الله (ص) برای داشتن طبیعت دوستانه و مهربان، در قرآن کریم مورد تحسین قرار گرفت. به همین گونه، برای والدین و مراقبت کنندگان نیز مهم است تا صمیمی و قابل دستیابی بوده و به آسانی بتوان با آنها صحبت کرد.

در برخی فرهنگ‌ها باور براین است که داشتن برخی صحبت‌های مختص به «بزرگسالان» با اطفال مناسب نیست، اما داشتن این صحبت‌ها با در نظر داشت سن یکی از سنت‌های نبوی دین اسلام است. به عنوان مثال، در یکی از احادیث نبوی آمده است که، اطفال جوان دست محمد رسول الله (ص) را می‌گرفتند و با وی صحبت می‌کردند و محمد رسول الله (ص) نیز به آنچه آنها می‌گفتند گوش می‌داد. محمد رسول الله (ص) همچنین به دیدن طفلی رفت که حیوان اهلی (پرنده کوچک) خود را گم کرده بود، تا دریابد که او چه احساسی دارد. زمانی که پرنده کوچک مُرد و طفل برای آن سوگواری کرد، رسول الله (ص) با استفاده از کلمات که شبیه ترانه های کودکانه آن را بیان کرد حال وی را جویا شد، تا نشان دهد که او میتواند بگونه‌ای که با سن طفل مناسب باشد صحبت نماید. (البخاری، حدیث شماره 5778؛ مسلم، حدیث شماره 2150)

روی مصونیت تمرکز نمایید:

اجازه دهید اطفال درک نمایند که شما همیشه بیشترین تلاش خود را برای محفوظ نگه داشتن آنها انجام می‌دهید. اجازه دهید آنها درک نمایند که بزرگسالان بسیار زحمت می‌کشند تا مطمئن شوند که آنها در امن هستند. روی اقداماتی که در اجتماع یا مکتب گرفته می‌شود، بحث نمایید. بعضی اطفال ممکن است با دانستن اینکه، شخصی که مسئول خشونت مبتنی بر تنفر بود دستگیر شده است و اینکه دیگر خطر جدی وجود ندارند، راحت شوند. پس از اینکه احساس نمودید یک حس مصونیت شکل گرفته است، شما می‌توانید با اطفال در مورد کارهای که آنها می‌توانند برای افزایش مصونیت خود انجام دهند صحبت نمایید، مثلاً پیروی از قواعد خانوادگی و شناسایی بزرگسالان مورد اعتماد که آنها می‌توانند در صورت احساس تهدید از سوی دیگران، با آنها صحبت نمایند. برای محافظت از همگی، تلاش نمایید حمایت اجتماع را بدست آورید. دعا کردن/نماز خواندن همه اعضای خانواده باهم، می‌تواند برای ایجاد یک حس مصونیت و نزدیکی گروهی مفید واقع شود. همچنین، کردار توأم با مهربانی را به خاطر داشته باشید. اشاره کردن به نمونه‌های از افراد مشخص در اجتماع تان که برای اجتماع مسلمانان می‌ایستد و از آنها محافظت می‌کند نیز می‌تواند باعث شود تا اطفال خود را مصون‌تر حس کنند.

دسترسی به رسانه‌ها را نظارت نمایید:

مراقب رسانه‌های که شما خود تماشا می‌کنید باشید – والدین اغلب تصور می‌کنند چیزهای را که تماشا می‌کنند یا می‌خوانند، اطفال نمی‌توانند بشنوند یا ببینند. در حالی که، اطفال بیشتر از آنچه ما تصور می‌کنیم، متوجه می‌شوند.

رسانه‌های که اطفال تان تماشا می‌کنند را با در نظر داشت عمر آنها، محدود نمایید. محمد رسول الله (ص) می‌فرماید، "هر یک از شما همانند چوپان است و هر یک از شما مسئول رعیت خود است." به این ترتیب، این مسئولیت ما است تا از اطفال در مقابل آسیب‌ها در حد امکان محافظت نماییم و یکی از راه‌های که می‌توانیم این کار را انجام دهیم، محدود سازی آنها از قرار گرفتن در معرض پیام‌های منفی رسانه‌ها است.

متوجه تغییرات در رفتار باشید:

اطفال شما ممکن است با رفتار خود به شما نشان دهند که آنها با آنچه شنیده یا دیده‌اند با مشکل روبرو اند. اطفال ممکن است اعراض فزیدی (سرردی، معده دردی)، کابوس دیدن در خواب، مشکلات خواب را تجربه نمایند یا به رفتارهای متوسل شوند که ظاهراً در سن پایینتر از آنها انجام می‌شود، مانند اینکه آنها بخواهند با شما یکجا بخوابند یا اینکه در بستر خود ادرار کنند.

شما ممکن است متوجه تغییر در توانایی آنها برای گوش دادن یا به حافظه سپردن معلومات در مکتب و در خانه شوید. با هرگونه تغییر در رفتار، بجای زدن برچسب‌های چون ضعیف بودن، شبیه کودک بودن، بدون دلیل خجالتی بودن یا نادیده گرفتن احساس‌های آنها با گفتن "کلان شو" یا "با آن کنار بیا"، با اطفال تان شفقت و تایید برخورد نمایید. اطفال برای اینکه بتوانند با استرس مقابله نمایند، به تشویق مثبت والدین و مراقبت‌کنندگان ضرورت دارند. با داکتر و متخصص صحت روانی در رابطه به این تغییرات مشوره نمایید.

برنامه روزمره خود را حفظ نمایید:

از برنامه روزمره فعالیت‌های خانواده: اوقات صرف غذا، وقت خواب و غیره پیروی نمایید، تا احساس اضطراب اطفال کاهش یافته و آنها با دانستن اینکه چه چیزی را انتظار داشته باشند، خود را بیشتر در کنترل حس نمایند.

مورد ذیل را به عنوان یک مورد آموختنی مد نظر بگیرد:

در مورد راه‌های که اطفال جوانتر و بزرگتر می‌توانند به اجتماع مذهبی خود و در سطح بزرگتر به اجتماع خود کمک نمایند، صحبت نمایید. در رابطه به اینکه آنها چگونه به سوالات مشکل در رابطه به مذهب خود جواب می‌دهند، بحث نمایید. حالاتی را که آنها ممکن است با یک شخص روبرو شوند، از طریق نقش‌بازی صحنه‌سازی نموده و به آنها کمک کنید تا یک جواب مناسب را تمرین نمایند. به آنها یاد آوری نمایید که، اگر گاهی با نحوه که مردم با آنها برخورد می‌کنند یا از آنها سوال می‌پرسند ناراحت می‌شوند، این مسئله را با یک بزرگسال مورد اعتماد شریک سازند.

اینگونه حالات می‌تواند باعث احساسی شبیه این شود که شما کنترل را از دست داده‌اید، بنابراین انجام دادن فعالیت‌های سازنده توسط شما/خانواده‌تان که باعث می‌شود شما بیشتر احساس کنترل نموده و یک دید مثبت نسبت به زندگی داشته باشید، به شما کمک خواهد کرد تا خود را کمتر آسیب‌پذیر احساس کنید. تشویق برای افتخار کردن به فرهنگ و مذهب خود، نیز می‌تواند از اطفال محافظت نموده و برای آنها مفید واقع شود.

رهنمودهای مناسب سن

اطفال که هنوز مکتب نمی‌روند:

- معمولاً ضرورت نیست تا اطفال کوچکتر در مورد حادثات منفی جاری بدانند، مگر اینکه این حوادث مستقیماً آنها را متاثر می‌نمایند. با این حال، فرض نکنید که آنها هیچ معلوماتی در مورد حادثه ندارند، به‌ویژه زمانی که آنها در اطراف اطفال بزرگتر هستند. اطفال کوچک نسبت به استرس والدین خود حساس هستند.
- اگر شما فکر میکنید اطفال تان در مورد یک حادثه دلخراش میدانند یا اگر آنها از شما سوال می‌پرسند، با آنها صحبت نموده و به سوالهای آنها در سطح درک شان پاسخ دهید. بگذارید آنها صحبت را آغاز نمایند و هنگام جواب دادن، از کلمات ساده و آسان استفاده کنید.
- اطفال کوچک ممکن است به خاطر یک حادثه دلخراش احساس گناه کنند، مثل اینکه آنها به نحوی خود را برای آنچه اتفاق افتاده مقصر میدانند. به آنها باید مجدداً اطمینان داده شود که آنها مسئول نیستند.
- در میان اطفال کوچک این معمول است که آنها آنچه را دیده یا شنیده اند از طریق بازی یا با استفاده از کلمات تکرار نمایند، تا از این طریق یک حادثه ترسناک را بتوانند درک کنند. بگذارید آنها بازی کنند و یک زمان آرام را برای صحبت کردن در مورد آنچه اتفاق افتاده دریابید. اگر آنها به بازی کردن این گونه حادثات ادامه میدهند، مراجعه به یک داکتر یا متخصص صحت روانی ممکن است برای کمک بیشتر مفید باشد.

اطفال در سن مکتب (از 7 تا 12 ساله):

- از آنها بپرسید که در رابطه به حوادث جاری چقدر میدانند.
- از آنها در مورد نگرانی‌ها و تشویش‌های شان بپرسید.
- هرگونه معلومات نادرست را به آرامی تصحیح کنید.
- مجدداً در مورد مصنون بودن شان به آنها اطمینان داده و در مورد کارهای که در اجتماع یا مکتب برای بهبود مصئونیت آنها در حال انجام شدن است، به آنها معلومات دهید.
- روی اسلام‌هراسی در یک مبحث کلانتر صحبت نمایید: اسلام‌هراسی نوعی از تبعیض است که مردم از آنچه نمی‌دانند هراس دارند و اینکه مردم کل یک گروه را بخاطر کارهای چند فرد، مقصر می‌پندارند.

نوجوانان (بزرگتر از 13 سال):

- فرض کنید که آنها از حوادث جاری آگاه هستند.
- برای آغاز کردن صحبت، از آنچه آنها قبلاً می‌دانند شروع کنید. موارد ذیل را بپرسید:
 - چه چیزی را در تلویزیون یا شبکه‌های اجتماعی دیدی، شنیدی یا خواندی؟
 - در مورد حوادث جاری و اسلام‌هراسی چه میدانی؟
 - آیا چیزی منفی از دیگران در واکنش به حوادث جاری تجربه کرده‌ای؟
 - آیا چیزی مثبت از دیگران در واکنش به حوادث جاری تجربه کرده‌ای؟ (مثال‌های از خود در رابطه به درک و مهربانی که غیرمسلمانان به شما نشان داده‌اند، به آنها بدهید).
- از آنها دعوت نمایید تا تشریح نمایند که چگونه به سوالهای مشکل در مورد مذهبشان پاسخ می‌دهند.
- از آنها دعوت نمایید در مورد راه‌های واقعی که میتوانند یک تغییر مثبت ایجاد نمایند، فکر کنند. به نوجوانان کمک نمایید تا در مورد راه‌های جواب دادن به سوالهای که همقطاران آنها در مورد طرز لباس پوشیدن، نام، یا سایر نشانه‌های که هویت اسلامی آنها را نشان میدهد می‌پرسند، فکر کنند.
- در مورد اسلام‌هراسی، تعصب و بی‌عدالتی در یک مبحث بزرگتر بحث نمایید. مبحث را گسترده‌تر نموده و در مورد اینکه آزار و اذیت، تبعیض و ترس از گروه‌های اقلیت چگونه در طول تاریخ و به ویژه در تاریخ امریکا (مثلاً، علیه امریکایی‌های بومی، یهودی‌ها، امریکایی‌های افریقایی تبار، امریکایی‌های لاتین تبار، اجتماع LGBTQ، مهاجرین و غیره) شایع بوده است، صحبت نمایید.

قبل از حادثه

قبل از اینکه حادثه ای رخ دهد، در مورد اسلام‌هراسی با اطفال تان صحبت نمایید. با آنها به روشی صحبت نمایید که موجب ترس یا منزوی شدن آنها نشود. در عوض، روی مواردی صحبت نمایید که زمانی چیزی اتفاق می‌افتد یا زمانی که آنها اسلام‌هراسی را در زندگی خود تجربه می‌کنند، خود را آماده احساس کنند. گفتن چیزهای مثل "افرادی هستند که میدانند اسلام چه است و از این‌ها کارهای را انجام میدهند که باعث آسیب رسیدن به مسلمانان می‌شود"، باعث ایجاد فضای می‌شود که در آن حتی ندانستن پاسخ هم، مشکل ندارد. حتی اذعان اینکه شما نمی‌دانید چرا مردم کارهای تنفرآمیزی را علیه مسلمانان انجام می‌دهند، به اطفال این را عادی می‌سازد که شما نیاز ندارید رفتارهای جانب‌گرایانه دیگر افراد را تشریح کنید. این راه‌ها، نسبت به اینکه بخواهید پاسخی به رفتارهای دیگران بدهید، ممکن است قدرتمندتر و با معنی‌تر تمام شود. گفت‌وگو را با یک شرایط ربط دهید تا اطفال احساس نکنند که دنیا بر علیه آنها است یا اینکه آنها مشکلی دارند. صحبت کردن در مورد سایر گروه‌های که در ایالات متحده (US) مورد هدف خشونت مبتنی بر تنفر قرار گرفته‌اند مانند، امریکایی‌های افریقایی تبار، مهاجرین، یهودی‌ها و اجتماع LGBTQ، ممکن است مفید واقع گردد.

- اسلام‌هراسی را به عنوان یک عمل تنفرآمیز، از زورگویی عمومی تفکیک نمایید.
- به پرخاشگری‌های کودک روزمره توجه نمایید (اعمال یا رفتارهای کوچک که نشان‌دهنده نفرت یا تعصب بر علیه یک گروه است). منتظر اتفاقات بزرگ نباشید.
- با اطفال در رابطه به تجارب آنها از جانب‌گرایی و پرخاشگری‌های کودک صحبت کنید.
- به اطفال تان کمک نمایید تا بزرگسالان مورد اعتماد را که می‌توانند در صورت تجربه قلدری یا سایر انواع قربانی شدن با آنها صحبت نمایند، شناسایی کنند.
- از اطفال در راستای کمک جستن از افراد مسئول مانند معلمان یا پیشوایان دینی، حمایت نماید.
- به رهبران و سازمان‌های اجتماع که می‌توانند به شما کمک نمایند مراجعه نمایید، در صورتیکه احساس می‌کنید طفل شما در مکتب به خاطر مذهب خود مورد هدف قرار می‌گیرند اما اقدامات مناسبی برای رسیدگی به موضوع اسلام‌هراسی صورت نمی‌گیرد.
- به اطفال و نوجوانان یادآوری نمایید که، این مسئولیت آنها نیست تا به هر سوالی پاسخ دهند یا هرگونه فرضیه یا غلطفهمی در مورد دین خود را اصلاح نمایند. حمل کردن این بار برای اطفال و نوجوانان غیر منصفانه است.
- قبل از اینکه حادثه‌ای رخ دهد، یک اجتماع مقاوم‌تر بسازید. خشونت مبتنی بر تنفر می‌خواهد جامعه‌ی را که هدف قرار میدهد، بشکند.
- از اطفال خود حمایت نمایید تا در فعالیت‌های ساختن اجتماع سهیم شوند (مانند، رویدادهای در اجتماع و مسجد که برابری و شمولیت و نفرت از جنگ را ترویج میکنند).
- ارتباط جوانان را با سایر مسلمانان در اجتماع برقرار نمایید.
- به اطفال یک هویت اسلامی قوی بدهید که بتواند از آنها هنگام مواجهه با اسلام‌هراسی و خشونت مبتنی بر تنفر محافظت نماید.
- با سایر اجتماعاتی که در ساحه شما هستند اتحاد داشته باشید تا از احساس انزوا و بیگانگی کاسته شده و باعث ایجاد حمایتی مثبت گردد که بتواند با تأثیرات منفی اسلام‌هراسی و خشونت مبتنی بر تنفر مقابله نماید.
- مکتب اطفال تان را تشویق نمایید تا فعالیت‌های را که باعث ترویج برابری و شمولیت می‌شود، برگزار نماید. تماس مکتب و رهبرانی که در اجتماع شما هستند را برقرار نمایید تا آنها روی این موضوع صحبت نمایند.
- از مذهب به عنوان یک اصل راهنما، که در حالات ترس و ناامیدی موجب راحتی و امید دادن به شما شود، استفاده کنید.
- اعضای اجتماع خود را با منابع مهم مانند مشاورین بحران، پیشوایان دینی، بخش تنفیذ قانون، مکتب‌ها و موسسات اجتماعی وصل نمایید تا اطمینان حاصل گردد که اعضای اجتماع، به‌ویژه اطفال و نوجوانان، هنگامی که رویدادهای اسلام‌هراسی و خشونت مبتنی بر تنفر اتفاق می‌افتد، حمایت لازم را داشته باشند.

منابع بیشتر:

- <http://www.muslimmentalhealth.com/>
- <https://www.muslimwellness.com/>
- <https://www.gse.harvard.edu/news/uk/16/11/dismantling-islamophobia>
- <https://www.tolerance.org/classroom-resources/tolerance-lessons/countering-islamophobia>
- <https://www.teachingforchange.org/challenge-islamophobia>
- <https://www.nctsn.org/what-is-child-trauma/trauma-types/community-violence/nctsn-resources>
- <https://www.nctsn.org/what-is-child-trauma/trauma-types/terrorism-and-violence/mass-violence>

سپاسگذاری:

ما از همکاری‌های دکتر سیده عیدی، دکتر جلیل عبدالعادل، باری جبراین، دکتر سارا فیریس، دکتر سبا معروف، دکتر سیلی میرزوی، دکتر عثمان محمد، وحیده سیف و ساوینا ترویس بخاطر تهیه این منبع سپاس گذار هستیم.

مرجع توصیه شده:

Abdi, S., Saif, W., Mohammad, O., Treves, S., Maroof, S., Mirzoy, S., Ferris, S., Djbrine, B., Abdul-Abil, J., Louie, K., & Brymer, M. (سیده عیدی، وحیده سیف، عثمان محمد، ساوینا ترویس، سبا معروف، سیلی میرزوی، سارا فیریس، باری جبراین، جلیل عبدالعادل، لونی، K. و برایمر، M.) (2019). (M.). صحبت کردن با اطفال تان در مورد اسلام‌هراسی و خشونت مبتنی بر نفرت. لاس آنجلس، CA، و دورهام، NC: مرکز ملی استرس ناشی از آسیب روانی طفل (National Center for Child Traumatic Stress).